

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

M. 1260 / JRPNG
DAT 18-07-2013

Biroul permanent al Senatului
Bp 253 / 18-07-2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001*”, inițiată de domnii senatori Victor Ciorbea și Sebastian Grapă și domnii deputați Gheorghe Dragomir, Constantin Galan și Dumitru Pardău – Grupurile parlamentare ale PNL (Bp. 253/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii voluntariatului nr. 195/2001, republicată*, propunându-se:

- modificarea definiției voluntariatului în sensul ca activitatea de interes public să fie desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică angajată în sistemul public sau privat (în prezent este prevăzut că poate fi realizat de orice persoană fizică);

- includerea în categoria organizațiilor gazdă a persoanelor juridice cu scop patrimonial care desfășoară activități în parteneriat cu organizații fără scop patrimonial;

- introducerea obligației de a încheia contractul de voluntariat în formă scrisă (în prezent, încheierea contractului fiind opțională);

- introducerea obligației de a înregistra contractul de voluntariat la Inspectoratul Teritorial de Muncă, acesta urmând a constitui vechime în muncă pentru voluntar, cu respectarea legislației în vigoare.

II. Observații

1. Modificarea propusă pentru **art. 2 lit. a)** din *Legea nr. 195/2001*, prin care se preconizează că *„voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică angajată în sistemul public sau privat (...)”*, are caracter restrictiv în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, care consacră *principiul egalității în drepturi*. Din soluția legislativă propusă s-ar deduce că doar persoanele fizice *„angajate în sistemul public sau privat”* pot să desfășoare activitatea de voluntariat, nu și celelalte persoane fizice, cum ar fi șomerii, pensionarii etc., care ar dori implicarea într-o asemenea activitate.

2. Potrivit prevederilor art. 10 din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare*, *„Contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, în schimbul unei remunerații denumite salariu”*.

Precizăm că esența voluntariatului o reprezintă implicarea dezinteresată a persoanelor în desfășurarea activităților de interes public.

De asemenea, potrivit art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 195/2001*, *„Este interzis să se încheie contract de voluntariat în scopul de a evita încheierea unui contract individual de muncă sau, după caz, a unui contract civil de prestări de servicii ori a altui contract civil cu titlu oneros pentru efectuarea prestațiilor respective”*.

Astfel, în cazul voluntariatului nu se regăsesc caracteristicile definiției ale executării unui contract individual de muncă, cum ar fi prestațiile succesive reciproce și corelative ale părților, prin modificarea propusă existând riscul denaturării înseși a ideii de voluntariat, prin stabilirea unei recompense, respectiv vechimea în muncă ca urmare a activității desfășurate. În acest sens, semnalăm și faptul că, potrivit art. 16 alin. (4) din *Legea nr. 53/2003*, *„Munca prestată în temeiul unui contract individual de muncă constituie vechime în muncă”*.

Noțiunile de vechime în muncă, vechime în specialitate, în funcție sau meserie au fost întotdeauna specifice raporturilor juridice de muncă guvernate de prevederile cuprinse în legislația muncii.

Art. 13 din *Legea nr. 195/2001* prevede că *„Răspunderea pentru neexecutarea sau pentru executarea necorespunzătoare a contractului de voluntariat este supusă regulilor prevăzute de Codul civil”*.

În acest context, deși soluția legislativă preconizată nu urmărește acordarea de beneficii materiale directe rezultate din desfășurarea activității de

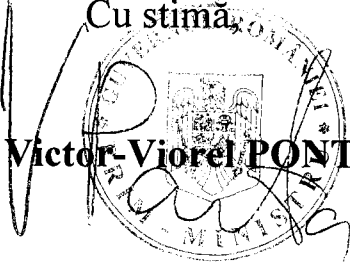
voluntariat, considerarea acestei perioade ca vechime în muncă poate viza, în fapt, acordarea unor beneficii indirecte (cum ar fi cele legate de ocuparea unei funcții, stabilirea duratei concediului de odihnă), beneficii strâns legate de perioada de vechime în muncă.

În plus, pot exista situații în care ocuparea unui post să fie condiționată de o anumită vechime în muncă, în considerarea experienței candidatului, activitatea de voluntariat neputând fi asimilată, din acest punct de vedere, activității desfășurate în baza unui contract individual de muncă, în condițiile în care contractul de voluntariat ia în considerare posibilitatea voluntarului de a-și desfășura activitatea în concordanță cu disponibilitatea sa, în acord cu dispozițiile art. 9 lit. a) din *Legea nr. 195/2001*.

Pe de altă parte, menționăm că, potrivit art. 16 alin. (3) din *Codul muncii*, vechimea în muncă este o consecință a activității desfășurate în temeiul unui contract individual de muncă, astfel încât apreciem că soluția legislativă propusă pentru art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 195/2001* derogă de la dispozițiile menționate. Totodată, semnalăm că întreaga reglementare a conceptului de vechime în muncă, inserată în cuprinsul *Legii nr. 53/2003*, are la bază legătura indisolubilă între acesta și munca prestată în temeiul unui contract individual de muncă, vechimea în muncă reprezentând o consecință și un beneficiu al activității desfășurate ca urmare a încheierii unui astfel de contract.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**